

JAK POUŽÍVAT VŮDČÍ MYŠLENKY

Anthroposofické vůdčí myšlenky

Rudolf Steiner

Vůdčí myšlenky, jež budou vydávány Goetheanem, mají být podnětem pro činné členy, aby dávali obsahu anthroposofické působnosti jednotnou podobu. Budou-li k těm větám každý týden přistupovat, shledají, že tím získávají návod, aby se zahloubali do existující látky přednáškových cyklů a tlumočili ji na schůzích poboček v jistém uspořádání.

Bylo by jistě žádoucí, kdyby bylo možné každý týden ihned dodat přednášky pronášené v Dornachu do všech stran jednotlivým pobočkám. Ale bylo by také namístě uvážit, jak složitých technických zařízení je k něčemu takovému zapotřebí. Jistě se představenstvo v Goetheanu bude snažit a ještě vykoná v tomto směru všechno možné. Ale musíme počítat s danými možnostmi. Záměry vyslovené na Vánočním sjezdu budou uskutečněny. Ale potřebujeme čas.

Prozatím budou mít výhodu ty pobočky, v nichž jsou členové navštěvující Goetheanum, kteří tam vyslechnou přednášky a mohou jejich obsah tlumočit na schůzích pobočky. A pobočky by měly dospět k poznání, že vyslání takových členů do Goetheana je dobrodiním. Ale také bychom neměli příliš podceňovat práci, která už byla v Anthroposofické společnosti vykonána a je k dispozici v tištěných cyklech a přednáškách. Kdo si vezme k ruce tyto cykly a podle názvů se rozpomene, jakou látku ten nebo onen obsahuje, a potom přistoupí k vůdčím myšlenkám, shledá, že v jednom cyklu najde jedno, v jiném něco jiného, co je rozvedením příslušné vůdčí myšlenky. Ze shrnujícího spojení toho, co v jednotlivých cyklech stojí odděleně, je možné najít hlediska, z nichž se dá s opřením o vůdčí myšlenky mluvit. Působíme v Anthroposofické společnosti doopravdy marnotratně, jestliže necháváme vydané cykly bez povšimnutí a chceme přijímat vždycky jenom to nejnovější z Goetheana. Nakonec se přece také dá snadno pochopit, že by musela postupně ustát jakákoli možnost vydávání cyklů, kdyby se jich vydatně nevyužívalo.

V úvahu přichází ještě další hledisko. Při šíření obsahu anthroposofie je třeba to činit v první řadě svědomitě a s pocitem odpovědnosti. Tomu, co se vypovídá o duchovém světě, je třeba dát takovou formu, aby obrazy duchových skutečností a bytostí, jichž se přitom použije, nebyly vystaveny nedorozumění. Kdo vyslechl přednášku v Goetheanu, může získat bezprostřední dojem. Když bude tlumočit její obsah, může tento dojem u něho ještě doznívat a on bude schopen formulovat věci tak, aby bylo možné jim správně rozumět. Bude-li však obsah prostředkovat někdo druhý, třetí, bude stále pravděpodobnější, že se do něho vloudí nepřesnosti. Všechny takové věci je třeba uvážit.

A další hledisko je asi nejdůležitější. Nejde přece o to, aby lidé jenom vnějškově vyslechl nebo si přečetli anthroposofický obsah, nýbrž o to, aby ho přijali do svého živého duševního bytí. Něco zcela podstatného záleží v dalším myšlenkovém a citovém zpracování toho, co bylo přijato. K tomu ale mají právě podněcovat vůdčí myšlenky s ohledem na cykly už vydané, které jsou k dispozici. Bude-li se přihlížet příliš málo k tomuto hledisku, bude trvale nesnadné, aby se bytost anthroposofie mohla projevit Anthroposofickou společností. Jenom se zdánlivým oprávněním se říká: Co je mi platné slyšet mluvit o duchových světech, když nejsem sám s to do takových světů nahlédnout. Přitom se nepřihlíží k tomu, že pro takové nahlédnutí je podporou, uvažuje-li se o zpracování anthroposofického obsahu tak, jak to je tady naznačeno. Přednášky v Goetheanu jsou zaměřeny tak, aby jejich obsah mohl

působit živě a svobodně dále v myslích posluchačů. A takový ráz má i obsah cyklů. V nich není žádný mrtvý materiál pro pouhé vnější sdělování; je v nich látka, jež promyšlena z různých hledisek podněcuje náhled do duchových světů. Neměli bychom se domnívat: obsah přednášek, ten si vyslechnu; poznání duchového světa si získám meditací. Tím způsobem se nikdy nedostaneme doopravdy dále. Obojí musí v duši působit společně. A další zpracovávání anthroposofického obsahu v myšlenkách a citu je zároveň také duševním cvičením. Člověk se vžívá do *vidoucího* vnímání duchového světa, zachází-li uvedeným způsobem s tímto obsahem.

Bohužel se v Anthroposofické společnosti přihlíží příliš málo k tomu, že anthroposofie nemá být šedou teorií, ale opravdovým životem. Opravdový život, to je její podstata; a pokud z ní někdo *dělá* šedou teorii, pak začasť není *lepší* nýbrž *horší* teorií než jiné. Ale je tomu tak, že teorie se z ní stává, až když z ní někdo teorii *dělá*, když ji umrtvuje. Příliš málo se ještě bere na vědomí, že anthroposofie není jenom jiným názorem na svět než jiné, ale že je třeba ji také *jinak přijímat*. Její podstatu poznáme a prožijeme teprve při tomto odlišném způsobu přijímání.

Goetheanum by mělo být pochopeno jako nutné centrum anthroposofické práce a působnosti, ale neměli bychom ztrácet ze zřetele, aby se v pobočkách také uplatňovala anthroposofická látka, která už byla během let zpracována. Co se *vytvoří* v Goetheanu, to se může postupně stát v plném živoucím smyslu majetkem celé Anthroposofické společnosti, jestliže přijde co nejvíce členů ze života poboček osobně do Goetheana, a pokud jim to bude možné se zúčastní *jeho* živé působnosti. To všechno se ale musí uskutečňovat z nitra; vnějším „sdělováním“ obsahu každého týdne to nejde. Představenstvo v Goetheanu bude potřebovat čas a bude muset nacházet u členů porozumění. V tom případě *bude* moci působit ve smyslu Vánočního sjezdu.

Další vůdčí myšlenky pro Anthroposofickou společnost, rozepisované z Goetheana

1. Chceme-li vyvolat představu první hierarchie (Serafů, Cherubů a Trůnů), bude třeba, abychom se snažili vytvářet obrazy, v nichž působnost duchovna (vnímatelná pouze nadsmyslově) se bude zjevovat v podobách objevujících se ve smyslovém světě. Duchová podstata ve smyslovém zobrazení musí být obsahem myšlenek o první hierarchii.
- 2.. Chceme-li vyvolat představu druhé hierarchie (Kýriotétes, Dynameis, Exúsiar), bude třeba, abychom se snažili vytvářet obrazy, v nichž duchovno se nebude zjevovat v podobách smyslového světa, nýbrž způsobem ryze duchovým. Duchová podstata ve zobrazení nikoli smyslovém, nýbrž ryze duchovém musí být obsahem myšlenek o druhé hierarchii.
3. Chceme-li vyvolat představu třetí hierarchie (Archai, Archange- loi, Angeloi), bude třeba, abychom se snažili vytvářet obrazy, v nichž se duchovno nebude zjevovat v podobách smyslového světa, ale také ne způsobem ryze duchovým; v nichž se bude zjevovat tak, jako se v lidské duši projevují myšlení, cítění a vůle. Duchová podstata ve zobrazení duševního rázu musí být obsahem myšlenek o třetí hierarchii.